

CZY DZIECI Z ZABURZENIAMI MOWY MOGĄ MIEĆ PROBLEMY W SZKOLE?

- Dzieci nieprawidłowo mówiące zwykle „piszą, jak mówią”, nieprawidłowo nazywają i zapisują litery, potem źle je odczytują. Za popełniane błędy uzyskują niższe oceny.
- Nauka czytania sprawia im duże kłopoty, gdyż często mają trudności z dokonywaniem analizy i syntezy słuchowej wyrazów. Nie rozumieją głoskowania wyrazów i nie potrafią łączyć głosek w dłuższe całości, długo uczą się czytania sylabami.
- W toku czytania opuszczają, przestawiają lub dodają głoski. Czytają bez zrozumienia tekstu, zniekształcając całą jego treść. Tekst nie jest zrozumiały zarówno dla dziecka, jak i słuchającego.
- Dzieci nieprawidłowo mówiące gorzej zapamiętują słowa, mają słabszą pamięć słuchową. Problemem jest zubożały zasób słownika. Występują kłopoty z formułowaniem dłuższych wypowiedzi słownych, dzieci nie potrafią odtwarzać treści czytanek. Nie radzą sobie w samodzielnym opowiadaniu i z trudem tworzą odpowiednie konstrukcje gramatyczne. Mogą słabiej rozumieć instrukcje, a więc i polecenia podawane przez nauczyciela.
- Nierzadko funkcjonują poniżej swoich możliwości. Mogą być nieśmiałe, skryte, mieć niższe poczucie własnej wartości, unikać głośnego odpowiadania na pytania nauczyciela. Mogą skracać i upraszczać treść wypowiedzi, nawet gdy są dobrze przygotowane do odpowiedzi ustnej.
- Dzieci nieprawidłowo mówiące unikają publicznych występów, nie chcą udzielać się w szkolnych konkursach wymagających mówienia. Mogą być słabiej akceptowane w zespołach rówieśniczych (im większy stopień zaburzenia mowy, tym trudniej im porozumieć się z kolegami).

- Dzieci z wadami wymowy i zaburzeniami mowy nie zawsze potrafią poradzić sobie z własnymi emocjami. Mogą być nieśmiałe bądź przeciwnie, agresywne i złośliwe.

Opracowała: Ewa Skonieczna